

hvad dette Forslag skulde betyde, end den ærede Krigsminister. Det vilde gjøre det vanskeligt for en stor Mængde unge Mennesker at kunne komme ind paa Soldaterbanen, sagde han; men idet han gjør det lettere for disse unge Mennesker at komme med i en forholdsvis tidlig Alder, saa gjør man det vanskeligere for almindelige Menige at komme med. Naar den, der havde naaet en Alder imellem 18 og 22 Aar, efter at være kommen ind og have faaet Kjenndskab til Forholdene og føler sig legemligt og aandeligt oplagt til det Militaire, pludseligt seer, at de Pladsfer, som han kunde søge, allerede ere optagne af langt yngre Mennesker, saa vil dette svække Rykten hos ham til at gaae den Vej. Og naar det ærede Medlem sagde, at man efter Forslaget vilde faae flere Officerer, saa troer jeg, at man netop derved vilde gaae glip af mange gode Kræfter, som ellers vilde gaae denne Vej, og det ikke blot til Befalingsmænd af Linien, men jeg troer ogsaa, at mangen Soldat, naar han seer, at langt yngre gaae langt forud for ham, vilde undlade at aspirere til at blive endog blot Reservebefalingsmand. Jeg troer, det ærede Medlem lagde altfor liden Vægt paa, at der for at være en god Befalingsmand ogsaa hører legemlig Udvikling, et godt physisst Helbred til. Det er meget godt at have videnskabelig bannede Officerer; men det er ikke nok at kunne beregne, hvorledes et Slag maa kunne vindes, eller hvorledes det kunde være vundet, efter at det er tabt; men det er ogsaa nødvendigt for Befalingsmænd i næsten alle Grader, at de ved Siden deraf ere i Besiddelse af en saadan legemlig Udvikling og saadanne physiske Egenstaber, at de kunne udholde de Strabadser, som de forlange, at deres Menige skulle udholde. Her gjælder det ikke blot om at sige det, men om at gjøre det, og naar Befalingsmanden — jeg tør appellere til de militaire Herrer her i Thinget — ikke selv kan gaae med sin Afdeling, maa denne ofte ligge stille, medens den ellers vilde kunne ubrette Noget, naar Befalingsmanden selv formaaede at tage Initiativet og gaae med; det har en ganske anderledes magtig Indflydelse at sige: Kom Karle, end sige: Gaaer Karle. Men hvormange brave Befalingsmænd have ikke maattet sige det Sidste, fordi de ikke havde

legemlig Styrke nok til at udholde Feltlivets Strabadser. Derfor siger jeg: Vi bør vogte os for at tage unge Mennesker, der ikke ere udviklede nok, idet vi ikke blot bør fordrø aandelige Egenstaber, men ligesaa fuldt som dette legemlige Egenstaber for at kunne være Officerer. Hvis derfor den Tanke i Hærloven skal stee Ilydelt, at vi kunne faae Befalingsmændenes Rækker rekruterede fra forskjellige Samfundsklasser, og det ikke blot Reservebefalingsmændene, men ogsaa de faste Befalingsmænd, saa maa vi vogte os for at give unge Mennesker i en altfor tidlig Alder, uden endnu at have de fornødne Betingelser, Afgang til at gaae denne Vej. Et æret Mindretal har under Nr. 31 stillet det Forslag, at dersom Forslaget under Nr. 11 vedtages, da skal 18 Aars Alderen nedsettes til det 17de Aar i Lovens § 12. Det vil altsaa sige: Unge Mennesker skulde have Ret til at møde i deres 17de Aar paa Sessjonen for at lade sig udskrive. Nu er det vel saa, at der forholdsvis kun vil være Faa, der i deres 17de Aar have den fulde legemlige Udvikling til at gaae med som Menige; kunne de dette i det 17de Aar, maa det ogsaa forudsættes om dem i det 18de Aar. Det indrømmer vel det ærede Medlem for Ødense Amts 1ste Valgkreds; men han mener, det er for sildigt, de ere i en for sildig Alder til at kunne blive faste Befalingsmænd. Jeg troer, at det ærede Medlems Beregning ikke er ganske nøjagtig, hverken i og for sig eller sammenlignet med Søofficererne. En Mand, der i December Maaaned fylder det 18de Aar, kan være Corporal, naar han er 19½ Aar, Secondlieutenant, naar han er 20½ Aar, og kan have gennemgaaet Officerestolens 3die Klasse, naar han er 22½ Aar, idet han jo kan være befunden isorveien at have saadanne Kundskaber, navnlig gjælder det dem, som jeg troer, det ærede Medlem nærmest har for Øie, at han kan blive fri for den 2den Klasse. I sit 22½ Aar er han altsaa uddannet til at blive fast Officer. Dette kan ikke være nogen for høj Alder — selv om der gik eet eller to Aar mere til — til at blive kongelig ansat, pensionsberettiget Embedsmand. Saameget mindre maa vi sige dette, som vi jo ikke maae glemme, under hvilke Forhold det unge Menneske faaer sin